

Sygnatura akt IV Ka 207/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie :	SO Sylwana Wirth SO Adam Pietrzak
Protokolant :	Agnieszka Kaczmarek

przy udziale Jolanty Siwik - Ważny Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2013 roku

sprawy skazanego **R. B.**

o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 22 stycznia 2013 roku, sygnatura akt II K 872/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. Ź. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 147,60 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn.akt IV Ka 207 / 13

UZASADNIENIE

Skazany R. B. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego, obejmującego orzeczone wobec niego prawomocnie kary pozbawienia wolności, orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Świdnicy w sprawie o sygn. akt II K 558/08 oraz Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieście sygn. akt VK 1041/09.

Sąd Rejonowy w Świdnicy wyrokiem łącznym z dnia 22 stycznia 2013 r. sygn. akt II K 872/12, ustalając że R. B. został skazany :

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 17 kwietnia 2009 roku, sygn. akt II K 558/08, którym za czyn z art.287§1 k.k. w zw. z art.12 k.k. popełniony w okresie od 13 sierpnia 2008 roku do 23 września 2008 roku, na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, zarządza do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 6 lipca 2011 roku;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia we Wrocławiu z dnia 17 sierpnia 2009 roku, sygn. akt V K 1041/09, którym za czyn z art.286§1 k.k. i art.270§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k., popełniony w dniu 1 kwietnia 2009 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, zarządza do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia we Wrocławiu z dnia 21 czerwca 2011 roku w sprawie sygn. akt V Ko 1147/11 oraz karę grzywny 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 21 lutego 2011 roku, sygn. II K 920/11 którym za czyn:

- z art.278§1 k.k. w zw. z art.12 k.k. popełniony w okresie od 19 maja 2009 roku do dnia 23 czerwca 2009 roku, na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- z art.284§2 k.k. w zw. z art.12 k.k. popełniony w okresie od października 2009 roku do kwietnia 2010 roku, na karę roku pozbawienia wolności,

otrzymał karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby;

orzekł, co następuje:

I. na podstawie art.85 k.k. i art.86§1 k.k. połączył skazanemu R. B. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punkcie 1 i 2 części wstępnej wyroku i wymierzył mu karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.527 k.p.k. umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym skazania wyrokiem opisanym w punkcie 3 części wstępnej wyroku łącznego;

III. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach, a nie będące przedmiotem wyroku łącznego, pozostawił do odrębnego wykonania;

IV. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I wyroku zaliczył skazanemu R. B. okres jego rzeczywistego postawienia wolności w sprawie sygn. akt V K 1041/09, tj. zatrzymania od dnia 2 kwietnia 2009 roku do dnia 3 kwietnia 2009 roku, a także okresy kar dotychczas odbytych w łączonych sprawach;

V. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. Ż. kwotę 147,60 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

VI. na podstawie art.624§1 k.p.k. zwolnił skazanego R. B. z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego, zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Wyrok ten w części dotyczącej wymiaru kary zaskarżył skazany, wnosząc apelację za pośrednictwem obrońcy z urzędu.

Apelujący zarzucił zaskarżonemu wyrokowi rażącą niewspółmierność orzeczonej wobec skazanego R. B. kary łącznej, polegającej na wymierzeniu przez Sąd I instancji kary 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy wpływające na jej wymiar okoliczności podmiotowe i przedmiotowe, w szczególności fakt wzorowego zachowania skazanego zarówno w stosunku do przełożonych jak i współwięźniów, brak kar dyscyplinarnych, niestwarzanie problemów wychowawczych, brak udziału w podkulturze więziennej a w szczególności właściwy i niezakłócony

proces resocjalizacji – uzasadniają konieczność zastosowania przy wymiarze kary łącznej pełnej zasady absorpcji i wymierzenia jej w granicach najsurowszej z kar jednostkowych.

Podnosząc powyższy zarzut i powołując się na przepis art.437§1 i 2 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie skazanemu kary łącznej w granicach wymiaru najwyższej kary jednostkowej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Apelacja jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Wbrew twierdzeniom apelacji orzeczona kara łączna nie cechuje się surowością, zatem nie ma w ogóle podstaw do wnioskowania o niewspółmierności, o jakiej mowa w art. 438 pkt. 4 kpk.

Trafnie Sąd I instancji ustalił warunki dla połączenia poszczególnych kar pozbawienia wolności i prawidłowo te kary połączył, stosując zasadę bliższą kumulacji kar, łącząc kary 1-do roku oraz 1-go roku i 6-ciu miesięcy pozbawienia wolności, określając łączną w wymiarze 2-ch lat i 3-ch miesięcy pozbawienia wolności (pkt I dyspozycji wyroku łącznego). Uzasadnienie wymiaru kary łącznej pozostaje równie prawidłowym, określa ono dolną (1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności) górną i (2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności) granicę możliwej kary łącznej. Czytelnie wskazał Sąd Rejonowy na przyjęte okoliczności wymiaru kary łącznej tj. uprzednią wielokrotną karalność sądową skazanego – był już przecież 3- krotnie skazany, jego niepoprawność i powrót do przestępstwa podobnego, dowodzący nieskuteczności poprzednio orzeczonych kar o charakterze wolnościowym (bo przecież obie kary podlegające łączeniu były orzeczone z dobrodziejstwem probacji), przeciętną opinię z zakładu karnego. Suma tych okoliczności przemawia za kumulacją kar a nie za oczekiwaną przez skazanego ich pełną absorpcją. Gdyby Sąd I instancji wymierzył surowszą karę łączną niż zaskarżona, to takie orzeczenie także spotkałoby się z aprobatą Sądu Odwoławczego. Nie sposób bowiem nie dostrzec, że wszystkie trzy dotychczasowe skazania R. B. to kary wymierzone za pospolite występki przeciwko mieniu, dokonane w bardzo bliskiej zbieżności czasowej.

Nie ma racji apelujący podnosząc argument wzorowego zachowania skazanego podczas odbywania kary tak wobec współwięźniów oraz współosadzonych, brak kar dyscyplinarnych i niestwarzanie problemów wychowawczych, nieuczestniczenie w podkulturze więziennej. Z opinii o skazanym (k. 12 akt) wynika przecież, zachowanie w trakcie dotychczasowej izolacji oceniane jest jako umiarkowane. Skazany przystosował się do warunków izolacji więziennej, nie był ani karany ani nagradzany, spędza czas na oglądaniu telewizji, słuchaniu radia i czytaniu prasy, zaś akcentowane spokojne zachowanie dowodzi co najwyżej prawidłowego procesu resocjalizacji.

Powyższe oceny w całej rozciągłości uzasadniają uznanie apelacji za oczywiście bezzasadną. O ile skazany liczy na skrócenie odbywania kary łącznej, to może starać się o warunkowe przedterminowe zwolnienie z reszty kary, składając stosowny wniosek do właściwego sądu penitencjarnego.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie §14 ust. 5 oraz § 19 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – Dz.U. Nr 163 poz.1348 z późn. zm.

O wydatkach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 kpk uznając, iż wobec odbywania kary izolacyjnej i braku po stronie skazanego jakiegokolwiek majątku i dochodów, zasadnym jest zwolnienie oskarżonego od ich ponoszenia.